

oma aitiste tulga suurendamiseks.
Ja pani piuma pilgad külje kontidepi,
eis noca tulganava ja tuisa teritpi
jalgadeas. Huijalt sai ta hundje valmisi
aga hingi ei paanut ta pise. Ja läks
jumala (ju onuana kultlaste) näest mäe
küsimu. Teda käsiti hundi köriva pise
ja ütlesid: "Hunt tänap illes ja muura
kurat õra!" Kurat läks ja ütles mi-
tuxorda: "hunt tänap illes ja muura
jumal õra!" utgo kurat ei töus nudi
mitti. Omneti peipist kurat taage-
nesti hundile köriva pise, hunt tänap
illes ja muura kurat õra." Hunt tä-
sis kaunisti maapt illes ja seurati
tagajamaa. Juure jookse jaarel pal
kurat puu otta sonida. Sift jaadi
pidada ja hundid kurati uue nappi
olema.

6.

"Korvaräänis mees oma jätkale, kõ
meiplapi ket meiplapi polnud näinud,

waid ainult moosipuu — meiplastip ja
nen de pidamisest. Kui ta nüll sai rää-
kinud ütles sõber: "Nis need pole uellegi
meiplased, mina nägin mitgas puu
stas meiplap, ole nii nii kui suus vana-
nerott venni rott, wottes näpaga puup
mett ja pani puuse pats ja pats."
"Muidugi mööida ole si juur meipla-
ne ida luttaku meiplappp.

7.

Korra wottes uns meiplap pere noorus
panemehi valitupp all õra minni o. Õhn
neil nüll mitmed põgenemisest katteid
tuhjans tehti, saivad nad justki oma
otstarbele. Wottesi ole nende aodumet
ja ääres ööne puuseeg, kuhu keegi ei
mäistnud need tahale panna. Agausa
meiplapal tungs mõne aja pärastuva
ja muelitau mei pais nunaaspe, nii et
ta meissipitugeate kudu pidi illespe ot-
mu. Mõne aja pärast oli si leitud
igas jael mokel pole aega jaarel